

Καὶ τὰ νεκρά σου βλέφαρα. Ἦχον αὐλοῦ λίγόν
 Ποτὲ ἂς μὴ ἀκούσωσι τὰ Τέμπη τόρα πλέον !
 Ἐγὼ, Ἀρόλδ', ἀκολουθῶ μὲ πένθιμον σιγὴν
 Τὸ νεκρικὸν σου φέρετρον εἰς τὴν πατρίαν γῆν.

Ἀργὰ προβαίν' ἡ νεκρικὴ πένθιμη συνοδεία
 Καὶ τὴν προπέμπουν δάκρυα καὶ στεναγμοὶ ὁμοῦ.
 Καὶ τοῦ χωρίου ἡ μικρὰ τὴν δέχετ' ἐκκλησία !
 Ἐδῶ παρὰ τὴν προσφιλεῖ μητέρα σου κοιμοῦ,
 Ἦτις μετὰ περιπαθοῦς ἡγρόπνησ' ὀφθαλμοῦ
 Ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ παιδὸς τὰ νέα ἔτη, ἦτις
 Ἐφρούρησε μετὰ θαρμοῦ τὸ λίκνον σου παλμοῦ.
 Τόρα τὸ τέκνον ἐφυγε τὴν τύρην, καὶ μαζὺ της.
 Ἐπέστρεψ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς νὰ ἴσυχάζῃ, κοίτης.

Ἄν ἡ νεκρὰ της κεφαλὴ τοῦ μνήματος τὴν γῆν
 Ἦδύναιτο ἐπὶ στιγμὴν μακράν της ν' ἀποσεισθῇ.
 Καὶ ν' ἀποδῶν ἡ γλῶσσά της τὴν νεκρικὴν σιγὴν,
 Τοιαῦτα, Βύρων, ἤθελεν ἡ μήτηρ σου λαλήσει.
 « Ἐλθέ εἰς τὰς ἀγκάλας μου, υἱέ μου· ἔχει δύσιν
 Τὸ ὄνειρον τοῦ βίου σου, ὁ θροῦς, ἡ ταραχὴ.
 Ἐλθέ καὶ μένε παρ' ἐμοί· ἐδῶ τὸ οὖς δὲν πλήσσει
 Κανεὶς τοῦ βίου πάταγος, τοῦ κόσμου ἰαχὴ.
 Ἐδῶ τὰ πάθη λησονεῖ καὶ ὑπνώττει ἡ ψυχὴ !

Α.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΟΥΛΙΟΥ 15, 1865.

Ὁ βασιλεὺς ἐπανήλθεν ἐκ Κερκύρας τὴν 5 τοῦ
 μεσοῦντος εἰς Ἀθήνας, ὅθεν εἶχεν ἀναχωρήσει τὴν
 29 Μαΐου.

* * *

Ἡ ἐξέλεγχις τῶν ἐκλογῶν ἐτελείωσεν· ἐπεκυρώ-
 θησαν δὲ πασὶ ἀνεξαιρέτως. Ἡ Ἐ.Μ.Δ.ς, ἐφημερίς
 συντασσόμενη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ,
 δημοσιεύσασα τὴν 3 τοῦ μεσοῦντος ἐκτενὲς ἄρ-
 θρον περὶ αὐτῶν λέγει καὶ ταῦτα·

« Ἀναντίρρητον ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγένοντο
 ἀταξίαι· ἀνομίαι διεπράχθησαν· ἐνισχυοῦ ἐγένοντο βι-
 ασιπραγμίαι καὶ διαφθορά· ἡ ἐκλογὴ τοῦ λαοῦ δὲν ὑ-
 πῆρξε πάντοτε ἐπιτυχής· καὶ ὁμοίως, πλὴν τινῶν ἐξαι-
 ρέσεων λίαν εὐαρίθμων, οἱ σήμερον ἐν τῇ βουλῇ ἐ-
 δρεύοντες βουλευταὶ εἶναι οἱ νόμιμοι τοῦ ἔθνους ἀν-
 τιπρόσωποι. Κατὰ δὲ τὴν ἐξέλεγχιν, ὅσα ἔλαβον χῶ-
 ραν ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλῃ ἀπεκαλύφθησαν ἔτι φαι-
 νότερον, ἐντὸς μὲν κύκλου μᾶλλον περιορισμένου,
 ἀλλὰ διὰ χαρακτηριστῶν ζωηροτέρων, καὶ κατὰ τρό-
 πον θετικώτερον. Αἱ ἐκθέσεις τῶν τμημάτων καὶ αἱ
 ἐκ τούτων συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις ἐπανελάβον ὡς
 ἐν τινι συγκεντρωμένῃ ἐστὶ τὴν αὐτὴν εἰκόνα, ἥς τὰ
 διάφορα μέλη διεχαράχθησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ
 ἦσαν διεσπαρμένα ἐν ταῖς διαφόροις ἐπαρχίαις. Ἐν
 ἄλλοις λόγοις, ἡ αὐτὴ εἰκὼν ἀντανεκλάσθη ἐν μι-

κροτέρῳ κατόπτρῳ. Πολὺ δὲ ἀπέχομεν τοῦ νὰ ἰσχυ-
 ριζώμεθα ὅτι ἡ ἐξέλεγχις ἐγένετο νομιμώτερον ἢ αἱ
 ἐκλογαί. Οὔτε κατὰ τὴν πρώτην οὔτε κατὰ τὴν δευ-
 τέραν περίστασιν ἐτηρήθη αὐστηρὰ νομιμότης. Ἐπε-
 κυρώθησαν ἐκλογαὶ αἵτινες ἐπρεπε νὰ ἀκυρωθῶσι·
 παρωράθησαν παρανομίαι ἐναργέσταται, ἐκηρύχθησαν
 ἐνήλικες οἱ ἀνήλικες, παρεβλέφθησαν πράξεις διαφθο-
 ρᾶς δικαστικῶς ἀποδεδειγμέναι, προσδιωρίσθη αὐ-
 θιρέτως καὶ ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῆς κυβερνή-
 σεως ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐπαρχιῶν τινῶν, καὶ,
 τὸ περὶ τοῦτο, συνεπληρώθη ἐνίοτε διὰ τοῦ ἐ-
 πιλαχόντος ὁ κατὰ τὴν γνώμην τῆς βουλῆς νόμιμος
 ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐπαρχίας τινός. »

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάγει τὸ ὀρθότατον τοῦτο συμ-
 πέρασμα, ὅτι « ἡ βουλὴ κρίνουσα αὐτὴ ἐαυτὴν δυ-
 νάμει ἥς ἔχει κατὰ νόμον ἀνεκκλήτου δικαιοδο-
 σίας, προέβη δι' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πνεύματος τοῦ
 ὁδηγήσαντος τοὺς ὑποψηφίους κατὰ τὰς ἐκλογὰς . .
 καὶ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ δὲν ὑπῆρξαν εἰμὴ αὐτόματος καρ-
 πὸς τοῦ τόπου, ἡ δὲ ἐξέλεγχις ἐγένετο ὡς φυσικὴ
 συνέχεια τῶν ἐκλογῶν. » Τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐρ-
 μηνευόμενον καθαρώτερον καὶ συντομώτερον σημαί-
 νει ταῦτα· « Καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὴν
 ἐξέλεγχιν ἐπεκράτησε παρανομία, ἀλλ' αὐτὴν ἀσπά-
 ζεται ὁ τόπος. » Διὰ τοῦτο καὶ ὁ συντάκτης τοῦ ἄρ-
 θρου, εἰ καὶ ἀποστρέφεται αὐτὴν, δὲν πτοεῖται. « Δὲν
 μανθάνει τις, λέγει, νὰ περιπατῇ εἰμὴ προσκόπτων. »
 Ἀλλὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀκούομεν κατὰ
 κόρον ἀπὸ τοῦ 1862 ἔτους βομβοῦν ἀκάθεκτον περὶ
 τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, ὅπως δικαιολογηθῶσι τὰ ἀνομή-
 ματα τὰ ἀνατρέψαντα τὰ θεμέλια τῆς πολιτείας
 καὶ τὰ παρακολουθήσαντα τὴν ἀνατροπὴν, δὲν εἶ-
 ναι ἄρτιον. Ναι μὲν οὐδὲν βρέφος κατώρθωσέ ποτε
 νὰ βαδίσῃ ἀσφαλῶς πρὶν ἢ προσκόψῃ· ἀλλὰ κατάρ-
 θωσε καὶ νὰ βαδίσῃ ἀνευ προηγουμένης χειραγωγίας.
 Τὸ 1830 ἐδεινολογεῖτο ὁ Κυβερνήτης πρὸς τὸν
 διευθυντὴν τῆς Μαδαγάσκας πλοίαρχον Λάγγης, ὅτι
 αἱ βραδουργίαι καὶ ἡ ἀχαλίνωτος ἀντιπολίτευσις
 παρέλυσαν τὴν ἰσχύϊν τῶν νόμων, καὶ καθίστων ἀδύ-
 νατον τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως· ὁ δὲ ἄγγλος ναυ-
 τικὸς δραστηκώτερον φάρμακον προέτεινε τὴν πα-
 ραδοχὴν Συντάγματος. « Θέλεις λοιπὸν νὰ δώσω ξυ-
 ράριον εἰς τὸ βρέφος τοῦτο ! ἀνέκραξεν ὁ Κυβερνή-
 τής δακτυλοδεικτῆσας τὸν ὀκταετὴ τοῦ πλοίαρχου
 υἱόν. Καὶ δὲν ἐννοεῖς ὅτι θὰ κόψῃ τὸν λαίμῳ αὐτοῦ
 ὡς ἀγνοοῦν τὸ ξυρίζεσθαι ; — Ναι, ἀπεκρίθη ὁ ἄγ-
 γλος, τὸ βρέφος ἀγνοεῖ τὸ ξυρίζεσθαι· ἀλλὰ σὺ λα-
 βὼν ὁδήγησον τὴν δεξιάν αὐτοῦ καὶ δίδαξον τὴν
 τέχνην. » Θυμασίαι καὶ ὀρθὴ ἡ ἀπόκρισις. Ἀλλὰ
 τίς θὰ διδάξῃ τὸ βρέφος τὸ καλούμενον Ἐ.Μ.Δ.ς, πῶς
 νὰ μεταχειρίζεται τὸ ξυράριον τὸ καλούμενον Σύν-
 ταγμα, ὅπως μὴ κόψῃ τὸν λαίμῳ αὐτοῦ ; Ἡ βουλὴ

καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία », ἀκούω ἀπαντῶντας πολλοὺς μετὰ σπουδῆς. Ἀλλ' ἡ μὲν βουλή, αὐτόματος καρπὸς τοῦ τόπου, ἐν ἀνομίαις ἐγεννήθη καὶ ἐν ἀνομίαις ἐκυρώθη, καθὼς βεβαίως αὐτὴ ἡ Ἑλλάς, ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐξ ἀνάγκης θὰ πηγάζῃ ἐκ τῶν κόλπων τῆς οὕτω πως γεννηθείσης καὶ κυρωθείσης βουλῆς. Εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ βαδίτῃ τὸ βρέφος ἀσφαλῶς τοιοῦτους ἔχον χειραγωγούς, ἢ νὰ ξυρισθῇ χωρὶς νὰ κόψῃ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ ;

Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἀποραίνεται καὶ τοῦτο· « Προτιμῶμεν, λέγει, ἐλευθερίαν πλήρη κινδύνων ἀντὶ ἀταράχου δουλείας. » Δουλείας ! Φρικαλέα ἀλλὰ καὶ ἄκαιρος ἡ λέξις. Ἐνόσω τοῦλάχιστον ζῇ ἡ γενεὰ ἡ οὐχὶ ἀπλῶς προτιμῶσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς δουλείας, ἀλλ' ἡ τὰ πάνδεινα παθοῦσα καὶ τὰ πάντα θυσιάσασα ὑπὲρ τῆς πρώτης καὶ κατὰ τῆς δευτέρας, ἐνόσω ζῶσι τὰ τέκνα ἡμῶν, ἅτινα ἤκουσαν ἐκ τοῦ στόματος τῶν ἰδίων πατέρων, ὅτι καὶ οἰκείων ἐστερήθησαν καὶ περιουσίας ἐγυμνώθησαν καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐλιμοκτονήθησαν καὶ ἐκινδύνευσαν ὥπως σώσωσι τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς δουλείας, τὸ τέρας τοῦτο οὐδέποτε θὰ μιάνῃ, εἰμὴ διὰ τῆς βίας, ὡς οὔτε ἐμίανε μετὰ τὸ 1831, τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλομεν ὅμως ἐλευθερίαν, πρὸ τοῦ εἰδῶλου τῆς ὁποίας νὰ ἀναφωνήσωμεν ὡς ἡ ἀπαγομένη εἰς θάνατον ἐνδοξος ἐκείνη Γαλλίς· « εἰ ἐλευθερία, πόσα κακουργήματα πράττονται ἐν ὀνόματί σου ! » Δὲν θέλομεν τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνην ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐδολοφονήθη ὁ Κυβερνήτης, ἐπυροβολήθη ἡ βασίλισσα, κατημάχθησαν τὰ πεδία τῆς Ναυπλίας, ἀνεδράπησαν πολυετὴ καθεστῶτα, ἐβάφθησαν ὑπὸ ἀδελφικοῦ αἵματος τῶν Ἀθηναίων αἱ ὁδοί, ἐκεραυνοβολήθη ἡ Τράπεζα, ἱεροκρήχθη ἡ τῶν ἀρίστων σφαγὴ, καὶ ἡρπάγη ὑπὸ ἀστέγων καὶ κηφόνων ὁ ἄρτος τῶν κοπιῶντων καὶ ἐργαζομένων. Δὲν θέλομεν ἐλευθερίαν ἐπιτρέπουσαν εἰς μὲν τὸν λαὸν νὰ ἐνεργῇ ἐν παρανομίαις ἐκλογάς, εἰς δὲ τὴν βουλήν νὰ ἐπικυροῖ τὰς παρανομίας· τοιαύτην ἐλευθερίαν ἀποτροπιαζόμεθα, διότι « εἰκεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν (ἐκείνην τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἑλλάς φοβεῖται) μεταβάλλειν καὶ ἰδιώτη καὶ πόλει. »

Ἐάν προῶριστο ὁ κάλαμος ἡμῶν εἰς πολιτικὴν πάλιν ἡθέλομεν ζυγοστατήσῃ καὶ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν παραβυχλομένου, ὡς πρὸς τὰς ἐκλογάς, τοῦ ἐνεστῶτος πρὸς τὸ παρελθόν, κηρύττεται τοῦτο πολὺ σκοτεινότερον καὶ λυπηρότερον τοῦ πρώτου. Ἀρκούμεθα μόνον νὰ εἰπώμεν ὅτι οὐδεὶς τολμᾷ νὰ κατηγορήσῃ τῆς ἐξουσίας τῶν χρόνων ἐκείνων ἐπὶ ἐπεμβάσει εἰς τὰς ἐκλογάς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, οὔτε εἰς τὴν ἐξέλεγχίν τῶν ἐκλογῶν τῆς α' περιόδου, διότι καὶ αὐταὶ ὑπῆρξαν αὐτόματοι καρποὶ τοῦ τόπου.

Ἡ Ἑλλάς δοξάζει πρὸς τούτοις ὅτι « ἡ ἐνεστῶσα κατὰστασις εἶναι μεταβατικὴ . . . καὶ ὅτι πρέπει νὰ διέλθωμεν τὴν διάμεσον ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν τὸ προσωπικὸν στοιχεῖον καὶ τὸ ἐγγώριον πνεῦμα δεσπόζουσιν. » Εἶθε ! τρεῖς εἶθε ! Πρὸς παραμυθίαν ὅμως ἡμῶν ἐξαιτούμεθα νὰ δείξῃ τὴν ἄλλην ἐκείνην ἐποχὴν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἱστορίας, καθ' ἣν τὸ προσωπικὸν στοιχεῖον καὶ τὸ ἐγγώριον πνεῦμα δὲν ἐδέσποσαν. Ἐάν δὲν ἐλησμονήσαμεν, οἱ Ἕλληνες, ὁμιλοῦμεν δὲ περὶ πολιτικῆς διαχειρίσεως, αἰετοτε συνενοήθησαν, συνεμάχησαν καὶ συνηγωνίσθησαν μετ' ἀξιοθαυμάστου ὁμονοίας ἵνα ἀνατρέψωσιν, οὐδέποτε δὲ ἵνα ἀνεγείρωσι. Πικρὰ ἀναντιρρήτως ἡ ἀλήθεια· ἀλλ' ὀφείλομεν, καὶ κατ' αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος τὴν γνώμην, νὰ μὴ κρύπτωμεν αὐτὴν, ὅπως στιγματίζονται καὶ διορθῶνται τὰ στίγματα καὶ διορθώσεως ἄξια. Τὴν ὁλοθρίαν ὅμως ταύτην τάσιν ἰσχύει τάχα νὰ ἐξοντώσῃ ἡ « πλήρης κινδύνων ἐλευθερία » τῆς Ἑλλάδος ; « Εἰ κί πολιτεία ἐγίγνοντο ἐκ δρυὸς ἢ ἐκ πέτρας, » ἴσως· ἀλλ' οἱ δύο ὑπατοὶ φιλόσοφοι τῆς ἀρχαιότητος ἐδόξαζον, ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς πρὸ πάντων· πείρα ἀπέδειξεν· ὅτι ἐδόξαζον πολλὰ ὀρθῶς, ὅτι γίγνονται « ἐκ τῶν ἡθῶν. »

* *

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ γνωστὸς ὁμογενὴς Εὐαγ. Ζάππας ἀπέθανε. Κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ἐκδοθεῖσαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμορίας, πᾶσαν σχεδὸν τὴν μερίστην αὐτοῦ περιουσίαν ἀφιεροῖ εἰς τὴν ἐλευθεράν Ἑλλάδα, μέρος δὲ εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τὴν Ἡπειρον. Παραγγέλλει δὲ νὰ δοθῶσι χρηματικὰ τινὰ ποσὰ καὶ εἰς τινὰς φιλολογικὰς ἐταιρίας τῆς Βλαχίας, εἰς συγγενεὶς καὶ καθεξῆς. Ἀξιοὶ πρὸς τούτοις νὰ κατασκευασθῶσιν ἐν Ἀθήναις τὰ Ὀλύμπια κατὰ σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπ' αὐτοῦ, νὰ τελῶνται κατὰ τετραετίαν ἀγῶνες, νὰ ἀμειβῶνται οἱ ἐφευρεταὶ ἢ ἐκτελεσταὶ μεγάλου ἔργου· κλ. κλ. Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας τάσσεται ἀπὸ τῆς σήμερον μετὰ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος. Τὸ ἐτήσιον αὐτοῦ εἰσόδημα ἦτο ἐκ 200 χιλιάδων δραχμῶν.

Καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέθανεν ὁ Ἰωσήφ Δημητριάδης, ἀφείς ὡσαύτως ἀξιόλογον περιουσίαν καὶ διατιθεὶς αὐτὴν εἰς ὄφελος σχολείων, νοσοκομείων, ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων. Αἰωνία καὶ τοῦ εὐεργέτου τούτου ἡ μνήμη!

* *

Ὁ Κ. Κεχαγιᾶς, βουλευτὴς Παρνασσίδος, ὑποψήφιος τοῦ ὑπουργείου, ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διὰ ψήφων 96· οἱ δὲ ΚΚ. Δεληγεώργης καὶ Ἰακωβάτος, ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔτυχον αὐτὸς μὲν 30, ἐκεῖνος δὲ 31 ψήφων.